

متن پرسش

سلام استاد متنی در ادمه پرسش ۴۱۳۹۱ نوشتم و دوست داشتم نظرتان را بدانم. ای پیامبر معجزه‌ات کو؟! علی جلالی وقتی در غار ظلمانی تاریخ از عالم پُر زرق و برق امروز گوشه‌گیری کرده بودیم و شاید برخی‌هایمان از سر حسرت به زرق و برقش می‌نگریستیم و تمنایش می‌کردیم، کدام فرشته وحی به ما گفت: بخوان! و ما حاج و واج به هم می‌نگریستیم تا آنکه درخشش کلمات را در قلب‌های همدیگر دیدیم. آینه‌وار نوشته قلب‌هایمان در قلب دوستانمان افتاده بود. و خواندیم و به پیامبری مبعوث شدیم. هر دوره ظالمی داشته است و پیامبری که به تقابل با او مبعوث می‌شده و اکنون که ستمگران همه زمین در یک جبهه‌اند، یک ملت به پیامبری مبعوث شده‌اند تا چون یک تن واحد رودرروی آنها بایستند. دوستی دیشب از من پرسید: "اگر ما به پیامبری مبعوث شدیم، پس معجزه خدا کی ظاهر می‌شود؟" گفتم: هر پیامبری را معجزه‌ای است و لابد هرکدام از ما هم معجزه‌ای در جانمان داریم که به وقتش دشمنان را به عجز درمی‌آورد و آیا این ایستادنمان وقتی که هر ملتی می‌گریزد، معجزه نیست و دشمن را ناتوان نکرده؟ گفت: "ولی یک معجزه واضح‌تر می‌خواهم. کجاست کتاب محمد؟" گفتم: "مگر در آن تاریکی که بودیم نوشته‌های جانمان را نخواندیم؟ که به ما گفتند: کتاب جانتان را بخوانید! أَفَرَأَى كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا". گفت: "دم حیات‌بخش مسیحا کو؟" گفتم: "پس قلب‌های مرده ما چگونه زنده شد؟ و وقتی در غم شهادت ولی‌مان بودیم مگر از نفس‌های گرم همدیگر زنده نشدیم و آتشی در وجودمان شعله نگرفت؟" گفت: "حال که دشمن چنین نزدیک است، عصای موسی کو تا ماران را ببلعد و نیل را بشکافد؟" گفتم: "پس خلیج را ندیدی که بی‌زحمت شکافتن، سد عبور فرعونیان شد و مگر عصای موسی جز تکه چوبی بود که در دستش گرفته بود و بر آن تکیه می‌زد؟ در دست ما امروز چیست؟ آیا همان تکه چوب نیست که پرچی بر آن افراشته‌ایم و ملتی به آن تکیه زده است و ماربچگان داخلی و خارجی را با همه سحر و سلاحشان مایوس کرده؟" شاید آن روز که سلاحی به میدان آورده بودند و مانند ساحران فرعون، اول رو کردند، ترسیدیم [فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ] خِيفَةَ مُوسَى ولی امروز پرچی در دستان ماست که همه تدابیرشان را می‌بلعد و اگر فریب‌خوردگان این امت، چون ساحران چشمی بینا داشته باشند، به معجزه اتحادمان ایمان می‌آورند و از فرعونیان می‌برند و "ما" می‌گردند. ای پیامبران امروز! باید به قلب‌هایمان بنگریم و معجزه‌هایمان را بباییم. هر کدامتان معجزه‌ای دارید: قدمی استوار، قلمی روشن‌گر، دستی خیرخواه و قلبی پُر مهر. معجزه تو چیست؟ کتاب جانت را خوانده‌ای؟

باسمه تعالی: سلام علیکم: دقیقاً همین‌طور است و ملتی برانگیخته شده‌اند تا جهان دیگری که جهان آخرالزمانی است با ساحتی خاص، به ظهور آید و معلوم است که بعثتِ آخرالزمانی از جنس به میان‌آوردن عصای موسی «علیه‌السلام» نیست، همان‌طور که قرآن متذکر روح و روحانیتی است در جان‌ها. بعثتِ آخرالزمانی انسان را در انسانیت‌اش به خود می‌آورد تا در انسانیت خود، خود را جستجو کند و این حضور است که زمینه حضور انسان کامل را فراهم می‌کند و این است راهی که به ظهور انسان کامل می‌انجامد و مردم ما بحمدالله در این میدان حاضر شده‌اند و عجیب است دقت خاص رهبر معظم انقلاب آیت الله سید مجتبی خامنه‌ای که در ابتدای اولین پیام خود اشاره به آیه ۱۰۶ سوره بقره اشاره کردند که می‌فرماید: «مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا» اگر خداوند آیه‌ای از آیات خود را از صحنه خارج کرد، حتماً آیه‌ای همانند آن و یا بسی برتر را به میان می‌آورد. ملاحظه کردید که در پیام خود به زیبایی تمام فرمودند:

«آیه‌ای که در صدر این نوشتار آوردم به این معنی است که هیچ آیتی از آیات الهی نیست که یا مهلتش تمام شود یا به فراموشی سپرده شود مگر اینکه از ناحیه حضرت حق جل و علا، مثل یا برتر از آن بجایش داده شود. مناسبت استفاده از این آیه شریفه این نیست که این بنده در حد رهبر شهید باشم چه رسد به اینکه بخواهم برتر از ایشان فرض شوم؛ بلکه جهت ذکر آیه مبارکه توجه دادن به نقش بجا و پررنگ شما ملت عزیز است. اگر آن نعمت عظمی از ما سلب شد، بجایش بار دیگر حضور عمارگونه ملت ایران به این نظام اعطاء گشت. این را بدانید اگر قدرت شما در صحنه ظاهر نشود نه رهبری و نه هیچ یک از دستگاه‌های مختلف که شأن واقعی آن‌ها خدمت به مردم است کارآئی لازم را نخواهند داشت.»

و این است آن حضوری که خداوند به حکم: «لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا» بنا دارد در این تاریخ از طریق این مردم رقم بزند. امری که یک وجه از وجوه آن را دیروز در تظاهرات میلیونی مردم آمریکا علیه ترامپ در شهرهای مختلف می‌توانید ملاحظه بفرمایید.

<https://eitaa.com/akhbarefori/۴۴۲۹۷۳> موفق باشید